

69.
koncertní
sezona
2024
2025

Koncert s laureáty

4. mimořádný koncert

Besední dům

23|1|2025

Filharmonie
Brno Philharmonic

Program

JIŘÍ ANTONÍN BENDA

Sinfonia č. 4 F dur | 6'

Allegro – Andante – Allegro

JOSEPH HAYDN

Klavírní koncert č. 11 D dur Hob.XVIII:11 (výběr) | 8'

1. Vivace

HENRYK WIENIAWSKI

Houslový koncert č. 2 d moll op. 22 | 23'

1. Allegro moderato

2. Romance. Andante non troppo

3. Allegro con fuoco – Allegro moderato (à la Zingara)

---

přestávka | 20'

SERGEJ PROKOFJEV

Klavírní koncert č. 1 Des dur op. 10 | 15'

1. Allegro brioso

2. Andante assai

3. Allegro scherzando

FRANK PROTO

Nine Variants on Paganini (Devět variací na Paganiniho)

pro kontrabas a orchestr | 23'

Alexander Kothera klavír (absolutní vítěz soutěže Amadeus 2023)

Zoja Syguda housle (vítězka soutěže Concertino Praga 2024)

Denis Stefanov klavír (absolutní vítěz soutěže Amadeus 2021)

Ondřej Sejkora kontrabas (vítěz soutěže Leoše Janáčka 2023)

Filharmonie Brno

dirigent **Robert Kružík**

O skladbách

Jiří Antonín Benda (1722–1765) je jedním z hlavních představitelů českého hudebního emigračního proudu, který ovlivnil evropský hudební vývoj 18. století. Narodil se do známého muzikantského rodu, hudební nadání zdědil nejen po otci Janu Jiřím Bendovi, ale také po své matce Dorotě Brixii-Bendové. Byl se Bendovi dostalo hudebního vzdělání

v Čechách, jako skladatel a hudebník působil převážně v zahraničí. Po ukončení studií v roce 1742 se na pozvání pruského krále Friedricha II. přesunul i se svými rodiči a sourozenci do Postupimi (dnešní Berlín), kde jeho nejstarší bratr František zastával funkci prvního houslisty v královské kapele. Jiří Antonín se na pruském dvoře uchytil jako cembalista a korepetitor ve dvorní opěře, avšak ve své pozici nezůstal dlouho. V roce 1750 získal místo kapelníka v Gotě ve službách durynského vévody Friedricha III. a jeho chotě Luisy Doroty, kde působil dlouhých 16 let. Gota v té době představovala jedno z nejvýznamnějších center německého osvícenství, jež skladatele výrazně ovlivnilo.

Sinfonia č. 4 F dur je součástí cyklu tří sinfonií (F, G, Es), které vznikly mezi lety 1750–1765, právě během Bendova působení v Gotě. Třídílná kompozice dodržující schéma *Allegro - Andante - Allegro* vycházející z neapolské praxe se vyznačuje zdvojením houslových partů v dechových nástrojích (hoboje + flétny), jimž autor přiděluje funkci posílení barevného spektra orchestru. Ke skladatelovým typickým kompozičním znakům patří užívání unisona v podobě akordického rozkladu či stupnicových pasáží, které *Sinfonii* č. 4 prostupují. Nápadná je i rytmická složka díla, jež je bohatá na tečkovaný rytmus a trioly (především ve druhé a třetí větě). K jedním z barevných ozvláštňení bezesporu patří i užití pizzicata v části *Andante*. Skladbu rámuje nejen kontrastní charakter jednotlivých vět, ale také jejich vzájemně tonální rozvržení v paralelním poměru F dur – d moll – F dur.

Klavírní koncert č. 11 D dur (Hob. XVIII:11) komponoval rakouský klasicistní skladatel **Joseph Haydn** (1732 až 1809) na počátku osmdesátých let 18. století. Tou dobou byl již Haydn na dvoře knížete Mikuláše I. Josefa Esterházyho, kde od roku 1766 působil jako kapellmeister. Kromě komponování měl na starosti hudební provoz, nutné úpravy

oper a orchestrálních partů, vedení zkoušek zpěváků a orchestru – a samozřejmě se také angažoval jako dirigent. I přes velké pracovní vytížení se stále mohl soustředit i na psaní instrumentální hudby.

Velký zlom ve skladatelově kariéře nastal na konci sedmdesátých let, kdy v roce 1779 navázal spolupráci s nově vzniklým nakladatelstvím *Artaria & Co*, které se následně podílelo na vydávání Haydnových děl.

Tato skutečnost měla za následek vzrůst prodeje skladatelových kompozic a rozšíření autorovy tvorby do dalších koutů Evropy. Mezi vydané kompozice patří také zmíněný *Klavírní koncert č. 11 D dur*, vydaný v roce 1784, který je zároveň Haydnovým posledním koncertem pro klávesové nástroje. Původně byla třívětá skladba míněna pro cembalo nebo fortepiano (předchůdce dnešní klavíru), avšak dnes se běžně interpretuje na koncertních křídlech. Kromě sólových vstupů autor klavírnímu partu předepisuje také generálbas v tutti částech, který se však v novodobé interpretaci často vypouští.

Stylově hudba vychází z galantního slohu, jenž můžeme slyšet v přehledné a projasněné faktuře. Ta dominuje první větě *Vivace*, vyznačující se tematickou provázaností ukotvenou v hlavní tónině D dur. Druhá věta, označená *Un poco Adagio*, je vystavěna na dominantní A dur a na rytmické a formální uvolněnosti. Tečkovaný rytmus střídající se s pasážemi triol obohacenými ozdobami, skupinkami a virtuózními stupnicovými běhy dodává větě fantazijní charakter. Za zajímavost lze považovat fakt, že autor v závěru obou částí ponechává interpretovi prostor pro kadenci. Skladbu uzavírá třetí věta *Rondo all'Ungherese* (Uherské rondo), v jejímž označení je zdůrazněn nejen formální půdorys, ale také temperament.

Houslista a skladatel **Henryk Wieniawski** se narodil roku 1835 do rodiny polských židů. Jeho genialitu a talent v raném dětství objevil učitel houslí a vedoucí varšavského operního orchestru Jan Hornziel (1812–1871). Henryk již ve svých 8 letech nastoupil na Pařížskou konzervatoř, kde studoval hru na housle. Během studií absolvoval soukromé hodiny a mistrovské kurzy u věhlasných virtuosů, jako byl kupříkladu

Joseph Lambert Massart (1811–1892). Po absolutoriu na konzervatoři cestoval po evropských městech (Helsinky, Riga, Vilnius, Varšava, Vratislav, Drážďany) a pořádal koncertní turné. Velice často vystupoval společně se svým mladším bratrem Józefem, jenž ho doprovázel na klavír.

Henryk však našel zálibení také v komponování. Zmíňme jeho skladbu s opusovým číslem 1 *Grand Capricce Fantastique* (první z celkových 24 opusů), která mu vyšla tiskem v roce 1847, kdy mladému géniovi bylo teprve dvanáct let. Jako skladatel byl velice plodný, což také dokazuje rok 1853, během něhož složil a publikoval až 14 opusů zahrnujících například *Polonézu* č. 1, několik mazurek, ale také *Houslový koncert č. 1 fis moll*, s nímž Wieniawski ještě téhož roku zaznamenal veliký úspěch v lipském Gewandhausu. S rostoucím povědomím o osobnosti a muzikalitě Henryka Wieniawského přicházely další nabídky na koncertní turné, v rámci nichž podnikl rozsáhlou cestu do Velké Británie, kde se místnímu publiku představil jako houslista, violista a skladatel. Posléze přijal pozvání od ruského skladatele a dirigenta Antona Rubinstejna do Petrohradu, kde se nakonec usídlil na dlouhých dvanáct let.

Během tzv. ruského období Henryk navázal spolupráci s Rubinstejnem, který se jako dirigent podílel na provedení jeho nejnámějšího

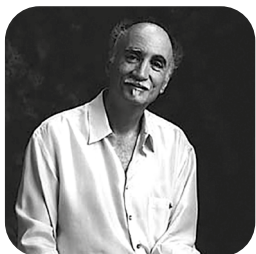
Houslového koncertu č. 2 d moll op. 22. Skladbu začal komponovat již v roce 1856, avšak dílo si na svou premiéru muselo počkat celých 6 let. První uvedení koncertu proběhlo 27. listopadu 1962 v Petrohradu v podání samotného autora. Kompozice se dočkala i vlastního vydání (1879) s připsaným věnováním „mému drahému příteli Pablu de Sarasate“. Nejen pro temperamentnost ve třetí větě s podtitulem *à la Zingara* (cikánsky), ale také pro bohatou melodiku, vysokou a rozmanitou technickou úroveň i jímavé lyrické pasáže orchestru se dílo stalo jedním z nejslavnějších houslových koncertů období romantismu.

Sergej Prokofjev (1891–1953) pocházel z vesnice Soncovka (dnešní jihovýchodní Ukrajina), kde se narodil do rodiny inženýra agronomie a pianisty. Právě matka vedla malého Sergeje k hudebnímu vzdělání a velice brzy začala svého syna učit hrát na klavír. Záhy se u Prokofjeva projevil i zájem o komponování, kdy již od raného dětství skládal své prvotiny (např. *Indický kvapík*, opera

Obr). Na jaře roku 1903 byl Sergej představen Alexandru Glazunovi, profesorovi Petrohradské konzervatoře, který jej ihned doporučil ke studiu hudby. Nejdříve navštěvoval soukromé hodiny, později v roce 1904 oficiálně nastoupil na konzervatoř v Petrohradě. Během studií se věnoval kompozici a orchestraci u Anatolije Ljadova a Nikolaje Rimského-Korsakova. Chodil také na hodiny klavíru k pedagožce a klavíristce Anně Jesipové a vzdělával se i v oblasti dirigování pod vedením Alexandra Čerepnina.

Do Prokofjevovy rané tvorby spjaté se studii na konzervatoři spadá i **Klavírní koncert č. 1 Des dur**. Posлуhači dobře přijatá premiéra koncertu se uskutečnila 7. srpna 1912 v Moskvě, kdy skladatel debutoval před publikem jako klavírista. Prokofjev se v rámci studií na konzervatoři se skladbou přihlásil do soutěže s názvem „Bitva klavírů“, kde získal první cenu. Byť by se dílo dalo rozdělit na tři většičky a myšlenkově uzavřené části, jedná se o jednovětou kompozici. Ta je orámovaná nejen hlavní tóninou Des dur, ale také nosným, intrádovým tématem, jež v reminiscencích prostupuje celým dílem.

Jako kontrabasista působil **Frank Proto** (*1941) přes třicet let v Cincinnati Symphony Orchestra. Zde se profiloval i na pozici rezidenčního skladatele, byť se ve skladbě celý život vzdělával jako samouk. Kromě autorské hudby se Proto věnuje i aranžím, přičemž rád do své tvorby zakomponovává tzv. synclavier – raný digitální syntetizátor a zároveň polyfonní digitální samplovací systém vyrábě-

ný od 70. do 90. let minulého století společností New England Digital Corporation of Norwich (Vermont). Vzhledem k dlouhé kariéře sólového i orchestrálního hráče není divu, že velká část skladeb byla napsána

právě pro kontrabas. V Protově portfoliu nalezneme sólovou, komorní, ale i orchestrální tvorbu čítající přes třicet děl pro tento nástroj. Láska ke kontrabasu Franka Prota pojí také s významnými hudebníky, jako je kupříkladu francouzsko-syrský umělec François Rabbath (*1931), který se v rámci třicetileté spolupráce s autorem podílel na nastudování a také nahrání pěti děl pro kontrabas a orchestr.

Jednou z těchto skladeb je **Devět variací na Paganiniho**, ve kterých skladatel zpracovává nejznámější Paganiniho *Capriccio* no. 24 pro sólové housle. Oblíbené téma se dočkalo instrumentace od různých autorů, jako jsou například Brahms, Rachmaninov, Berkovič nebo Lutosławski. Franka Prota však uchvátily představa spojení *Capriccia* s virtuózním partem kontrabasu, do něhož vložil náročnou moderní kontrabasovou techniku, ale i například harmonické i rytmické jazzové prvky. První verze pro tento sólový nástroj s doprovodem klavíru zazněla v podání Françoise Rabbatha v roce 2001 a inspirovala oba umělce k její orchestraci. *Devět variací na Paganiniho* pro kontrabas a orchestr mělo premiéru o rok později na Hawaii Contrabass Festival v Honolulu.

Tereza Opálková

O účinkujících

Alexander Kothera (*2010) se hudbě věnuje od malička. Od 5 let hrál na zobcovou flétnu a kytaru, na klavír začal hrát v 6 letech ve třídě Kataríny Kolískové v ZUŠ Taussigova v Praze. Od roku 2020 studuje obor klavír na osmiletém hudebním gymnáziu na Žižkově v Praze. Jeho profesorem je přední český klavírista Marek Kozák.

Účastnil se mnoha klavírních soutěží, jako jsou například Mladí pianisté hrají na klavír Steinway & Sons, klavírní soutěž ve čtyřruční hře Per quattro mani (absolutní vítězství) nebo celostátní soutěž Prague Junior Note pro mladé pianisty do 15 let (3. a 2. místo).

V roce 2023 se stal absolutním vítězem jubilejního 30. ročníku Mezinárodní mozartovské soutěže Amadeus pro mladé klavíristy v Brně, kde překonal konkurenci 64 soutěžících z 12 různých zemí.

Jeho snem je studovat hru na klavír na HAMU v Praze.

Zoja Syguda je patnáctiletá oceňovaná koncertní houslistka, která se v Polsku řadí k nejlepším hráčkám své generace. Narodila se v Gdaňsku do rodiny, v níž není žádný profesionální hudebník. Na housle začala hrát v osmi a půl letech pod vedením Piotra Bukowského na ZUŠ ve Wejherově a od roku 2023 studuje na střední hudební škole v Gdyni. Od útlého

věku rozvíjí své interpretační schopnosti na mistrovských lekcích a hudebních kurzech.

Navzdory svému nízkému věku je laureátkou národních a mezinárodních soutěží, včetně absolutního vítězství na národní soutěži mladých hudebníků v Katovicích (2021), absolutního vítězství na národní hudební soutěži ATMA v Zakopaném (2023), 1. ceny na 20. mezinárodní soutěži G. Ph. Telemanna v Poznani (2023) a 1. ceny na Mezinárodní houslové soutěži PhDr. Josefa Micky v Praze (2023). Jejím nejnovějším uměleckým úspěchem je vítězství v 58. ročníku soutěže Concertino Praga, kde přednesla Čajkovského *Houslový koncert* a získala jak hlavní cenu poroty, tak cenu publika.

Její repertoár zahrnuje virtuózní díla Beethovena, Wieniawského, Saint-Saënsa, Mendelssohna Bartholdyho, Paganiniho, Čajkovského, Dvořáka, Brahmsa a mnoha dalších skladatelů. Jako sólistka se zúčastnila nespočtu koncertů, na kterých předvedla náročné programy, a vystoupila s orchestry jako Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Budafok Dohnányi Orchestra v Budapešti, Youth Baltic Orchestra, Slezský komorní orchestr, Expressivum Modern Orchestra, Accademia d'Archi Arrigoni, Sudetská filharmonie a komorní orchestr Archetti.

Kromě toho se věnuje komorní hře a dva roky byla členkou orchestru Lustawice Talent Orchestra v Evropském hudebním centru Krzysztofa Pendereckého. Věnuje se také hře na klavír a pro radost komponuje.

Denis Stefanov (*2007) je žákem Gymnázia a Hudební školy hl. m. Prahy, kde studuje klavír pod vedením P. Toperczera. Během studia získal 1. cenu v řadě klavírních soutěží jako Karlovarská růžička (2015), Prague Junior Note (2016, 2018, 2021, 2022), Amadeus (2015, 2018, 2021), kde v letech 2018 a 2021 obdržel cenu primátora Brna za nej-

lepší interpretaci skladby W. A. Mozarta, Mladí pianisté hrají na klavír Steinway & Sons (2014, 2016, 2018), Ústřední kolo klavírní soutěže ZUŠ (2017), Broumovská klávesa (2022, 2024) a Mezinárodní smetanovská klavírní soutěž v Plzni (2023).

Několikrát byl vyhlášen absolutním vítězem soutěží Karlovarská růžička, Prague Junior Note, Amadeus (2021) a Krajského kola soutěže ZUŠ ve hře na klavír (2017). Na podzim roku 2019 a 2024 taktéž získal titul laureáta Mladého klavíru na mezinárodní soutěži Mladý klavír Pražské konzervatoře.

V roce 2016 získal jako člen barokního kvarteta 1. cenu v Krajském kole soutěže ZUŠ Komorní hra s převahou smyčcových nástrojů a zahrál si na koncertě vítězů na autentické cembalo v Sukově síni v Rudolfinu.

Několikrát absolvoval klavírní kurzy v Mikulově (2017, 2018, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024), v Českém Krumlově (2019, 2022, 2023) a Mezinárodní letní klavírní kurzy Pražské konzervatoře (2020, 2024).

V letech 2021/2022 a 2024/2025 se zúčastnil stipendijního programu Menart a vystoupil na koncertech festivalů Dvořákova Praha, Pražské jaro a Smetanova Litomyšl.

V letech 2019 a 2023 vystoupil s orchestrem FOK v Obecním domě v Praze v rámci cyklu Mladé talenty Josefu Sukovi. V roce 2023 se zúčastnil soutěže Concertino Praga, v jejímž finále v Rudolfinu si zahrál s orchestrem SOČR a obdržel čestné uznání 1. stupně. V letech 2019 a 2022 se zúčastnil koncertu mladých talentů na mezinárodním Chopinovském festivalu v Mariánských Lázních. Jako absolutní vítěz soutěže Amadeus 2021 zahrál na podzim roku 2024 na slavnostním zahajovacím koncertě Mendelssohnův *Klavírní koncert g moll* v doprovodu Janáčkova kvarteta.

V prosinci 2024 vystoupil v Dvořákově síni Rudolfinu na galakontertě České mládež spolu s dalšími mladými umělci.

© Vojtěch Kába

Kontrabasista **Ondřej Sejkora** (*1998) se věnuje hudbě od útlého věku. V ZUŠ Slatiňany nejprve navštěvoval hodiny houslí. A jak rostl on, rostl i jeho hudební nástroj. Ve 13 letech se začal věnovat hře na kontrabas pod vedením R. Pokorného v ZUŠ Pardubice, Havlíčkova 925. V letech 2013–2019 studoval na Konzervatoři Pardubice v kontrabasové třídě F. Machače a R. Pokorného.

V roce 2024 absolvoval JAMU v Brně, kde studoval ve třídě M. Jelínka.

K jeho nejvýznamnějším úspěchům patří 1. místo a speciální cena na Mezinárodní kontrabasové soutěži K. D. von Dittersdorfa v Banské Bystrici (2016 a 2017), 1. cena a zvláštní ocenění za provedení skladby M. Gajdoše – *Invokace* – na Celostátní přehlídce konzervatoří a hudebních gymnázií, 1. cena a titul absolutního vítěze v kategorii do 30 let na Mezinárodní kontrabasové soutěži F. Simandla (2018), 1. cena na Mezinárodní kontrabasové soutěži K. D. von Dittersdorfa v Banské Bystrici v nejvyšší kategorii (2018), 1. cena a titul absolutního vítěze na Mezinárodní soutěži F. Černého a J. Geissela v Holicích (2019), účast na kontrabasové soutěži The Bradetich Foundation International Double Bass Solo Competition v Severním Texasu v USA (2017), vítězství na Mezinárodní kontrabasové soutěži ve Varšavě v Polsku (2019), 1. cena v prvním ročníku Carnes International Music Competition Vienna (2022) a 1. cena na International Artists Competition Vienna (2023). Jedním z nejnovejších úspěchů je 1. cena a zvláštní cena poroty za provedení skladby M. Gajdoše na 29. ročníku Mezinárodní soutěže L. Janáčka v Brně (2023).

V současnosti se věnuje koncertní činnosti a propagaci kontrabasu jako sólového nástroje. Jako sólista spolupracoval například s Pražskou komorní filharmonií, Pardubickou komorní filharmonií, Filharmonií Hradec Králové, Janáčkovou filharmonií Ostrava, Barocco sempre giovane, Virtuosi di Prague nebo s Moravskou filharmonií Olomouc. Působí jako první zástupce vedoucího kontrabasové skupiny Filharmonie Brno a jako pedagog na Konzervatoři Pardubice.

Dnešní **Filharmonie Brno** vznikla v roce 1956 sloučením rozhlasového a krajského orchestru a od té doby patří svou velikostí i významem k české orchestrální špičce. Dějinami orchestru prošla řada českých a světových dirigentských osobností jako Břetislav Bakala, František Jílek, Petr Altrichter, Jiří Bělohávek, Sir Charles Mackerras, Jakub Hruša nebo Tomáš Netopil. Od sezony 2018/2019 je šéfdirigentem a uměleckým ředitelem Filharmonie Brno Dennis Russell Davies.

Orchestr pravidelně natáčí pro Český rozhlas, Českou televizi a řadu společností (Supraphon, Sony Music, IMG Records, BMG, Channel 4) a od roku 2020 má svůj vlastní nahrávací label.

Filharmonie Brno je dnes nejen silným hráčem na poli symfonické hudby doma i v zahraničí, ale i předním organizátorem hudební sezony druhého českého města, aktivním festivalovým pořadatelem (Festival Špilberk, Moravský podzim, Velikonoční festival duchovní hudby, Expozice nové hudby, Mozartovy děti), kreativním lídrem orchestrální

dramaturgie a inovativním tvůrcem široké škály edukativních programů. Působí v neorenesančním Besedním domě, „brněnském Musikverein“ z dílny Theophila von Hansena z roku 1873, a těší se na nový, moderní koncertní sál, který navrhuje tým architektů Tomasz Koniora a Petra Hruši a akustika Yasuhisa Toyoty.

Více na www.filharmonie-brno.cz

Robert Kružik patří k nejmladší generaci českých dirigentů. Je šéfdirigentem Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín, stálým hostujícím dirigentem Filharmonie Brno a designovaným šéfdirigentem Janáčkovy opery Národního divadla Brno od sezony 2025/2026. Tři sezony také působil jako dirigent Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Je laureá-

tem ceny Jiřího Bělohávka pro umělce do třiceti let.

Mimo operní jeviště spolupracuje s mnoha orchestry, jako jsou Filharmonie Brno, PKF – Prague Philharmonia, Česká filharmonie, Slovenská filharmonie, Státní filharmonie Košice, Janáčkova filharmonie Ostrava, Pražský komorní orchestr, Moravská filharmonie Olomouc, Jihočeská komorní filharmonie Czech Virtuosi nebo Ensemble Opera Diversa. Spolupracoval s předními sólisty, jako jsou houslisté Esther Yoo, Václav Hudeček, violoncellisté Tomáš Jamník, Raphael Wallfisch, pěvci Roman Janál, Jiří Sulženko nebo legendární Soňa Červená. Je zván také na významné festivaly jako Pražské jaro, Smetanova Litomyšl, Svatováclavský hudební festival, Festival Eufonia aj.

Tento brněnský rodák začínal jako violoncellista. Absolvoval Konzervatoř Brno, kde se kromě hry na violoncello věnoval rovněž dirigování. Ve studiu pokračoval na pražské AMU, kde jeho pedagogy byli L. Svárovský, Ch. Olivieri-Munroe, L. Mátl v dirigování a M. Petráš ve hře na violoncello. V akademickém roce 2012/2013 byl na studijní stáži na Zürcher Hochschule der Künste ve Švýcarsku, kde se zaměřil na oba obory. S úspěchem se zúčastnil řady violoncellových soutěží jako Pražské jaro, Soutěž Nadace Bohuslava Martinů, Mezinárodní soutěž Leoše Janáčka v Brně aj.

Více na www.robertkruzik.cz

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas a vypnuli své mobilní telefony.

Změna programu a účinkujících vyhrazena.

Za podporu a spolupráci děkujeme

LUXURY
BRNO

PEMM
BRNO

BRNO
EXPAT
CENTRE

MASARYKOVA
UNIVERZITA

af Alliance Française
Brno

BRNO Daily

TIC BRNO ←

euroawk
THE GREAT OUTDOORS.

KAM←WHERE
V BRNĚ, NA BRNO

BRNO
MĚSTO
HUDBY

Český
rozhlás

PERA+

H
Harmonie

Vydala Filharmonie Brno v roce 2025

text Tereza Opálková

sazba Ingrid Králíková

produkce Point CZ

redakční uzávěrka 17|1|2025

Filharmonie Brno, příspěvková organizace

Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801

www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz

B | R | N | O

MINISTERSTVO
KULTURY

jihomoravský kraj

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.

Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a Jihomoravského kraje.